

Udkast til ændringsforslag vedrørende §§ 61-63

Til §§ 61-63

1) Paragrafferne affattes således:

»§ 61. Personer med bopæl eller ophold på en behandlings-, pleje- eller omsorgsinstitution m.v., der er omfattet af et påbud udstedt efter § 29, stk. 1, 2 eller 4, og disses nære pårørende, kan påklage påbuddet og kommunalbestyrelsens, regionsrådets eller det konkrete behandlingssted eller den konkrete institutions implementering af restriktioner eller forbud på baggrund af et sådant påbud, til Ankenævnet for Besøgsrestriktioner. Nævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 2. Ankenævnet for Besøgsrestriktioner påser, om betingelserne for påbuddet er opfyldt, og om implementeringen heraf er i overensstemmelse med påbuddet. Ankenævnet kan afvise sagen uden realitetsbehandling, tiltræde eller omgøre påbud eller implementering af påbud, eller hjemvise sagen til fornyet behandling. Ankenævnet for Besøgsrestriktioner kan i de sager, hvor det påklagede påbud er ophævet, udtale, om betingelserne for påbuddet var opfyldt, da påbuddet blev indført, og om den efterfølgende implementering var i overensstemmelse med påbuddet.

Stk. 3. Klager til Ankenævnet for Besøgsrestriktioner har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Styrelsen for Patientklager stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 6. Sundhedsministeren fastsætter efter forhandling med nævnet dettes forretningsorden, herunder regler om formandens adgang til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at give anledning til tvivl, og regler om sekretariatets kompetence til at træffe afgørelse i sager.

§ 62. Ankenævnet for Besøgsrestriktioner består af en formand, en næstformand og seks beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Sundhedsministeren udpeger nævnets formand og næstformand, der begge skal være byretsdommere, og beskikker

de seks medlemmer efter indstilling fra Danske Patienter, Danske Handicaporganisationer, Ældre Sagen, Lægeforeningen, FOA og Advokatrådet. Der beskikkes ét medlem efter indstilling fra hver organisation. Sundhedsministeren beskikker efter samme fremgangsmåde stedfortrædere for medlemmerne.

Stk. 3. Nævnets medlemmer udpeges eller beskikkes for en periode af 2 år. Genudpegning og genbeskikkelse kan

finde sted. Udtræder formanden, næstformanden eller et medlem i perioden, sker udpegning af ny formand, eller

ny næstformand eller beskikkelse af nyt medlem for den resterende del af perioden.

Stk. 4. Ved afgørelsen af sager sammensættes Ankenævnet for Besøgsrestriktioner af formanden eller næstformanden og de seks beskikkede medlemmer.

Stk. 5. Ankenævnet for Besøgsrestriktioner drager selv omsorg for sagens oplysning og træffer bestemmelse om tilvejebringelse af eventuelle yderligere oplysninger, herunder sagkyndige erklæringer.

§ 63. Klager skal indgives, inden 4 uger efter ophør af et påbud eller af restriktioner implementeret på baggrund af påbud efter § 29, stk. 1, 2 eller 4. Ankenævnet for Besøgsrestriktioner kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, hvis særlige grunde taler herfor.

Stk. 2. Klager omfattet af § 61, stk. 1, skal indgives til Styrelsen for Patientklager ved anvendelse af den digitale

løsning, som Styrelsen for Patientklager stiller til rådighed (digital selvbetjening). Klager, der ikke indgives ved digital

selvbetjening, afvises af Styrelsen for Patientklager, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Hvis Styrelsen for Patientklager finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at klageren ikke må forventes

at kunne anvende digital selvbetjening, skal Styrelsen for Patientklager tilbyde, at klagen kan indgives på anden måde

end ved digital selvbetjening efter stk. 2. Styrelsen for Patientklager bestemmer, hvordan en klage omfattet af 1. pkt.

skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 4. En digital klage anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Styrelsen for Patientklager.«

[Oprettelse af Ankenævn for Besøgsrestriktioner]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1.

Efter § 29, stk. 1, i det fremsatte lovforslag kan Styrelsen for Patientsikkerhed påbyde kommunalbestyrelsen for en

bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af kommunale plejehjem, plejeboliger, aflastningspladser, anbringelsessteder, botilbud og lignende og private alternativer dertil beliggende i den pågældende kommune.

Efter § 29, stk. 2, kan Styrelsen for Patientsikkerhed påbyde regionsrådet for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af offentlige og private sygehuse, klinikker, anbringelsessteder og lignende beliggende i den pågældende region.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan desuden efter stk. 4 påbyde et konkret behandlingssted eller institution m.v.,

som ikke er omfattet af stk. 1-3, for en bestemt periode at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af behandlingsstedet, institutionen m.v.

Forslagsstillerne foreslår med den foreslåede nyaffattelse af § 61, stk. 1, 1. pkt., at Styrelsen for Patientsikkerheds påbud til henholdsvis kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller et konkret behandlingssted, en konkret institution m.v. om at fastsætte restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af behandlings-, pleje- og omsorgsinstitutioner m.v. skal kunne påklages til Ankenævnet for Besøgsrestriktioner.

Det foreslås endvidere med bestemmelsen, at kommunalbestyrelsens, regionsrådets, det konkrete behandlingssteds eller den konkrete institutions m.v. implementering af restriktioner eller forbud på baggrund af Styrelsen for Patientsikkerheds påbud efter § 29, stk. 1, 2 eller 4, herunder restriktionernes omfang, varighed m.v., kan påklages til Ankenævnet for Besøgsrestriktioner.

Det vil efter forslaget være personer med bopæl eller ophold på en behandlings-, pleje- eller omsorgsinstitution m.v., der er eller har været omfattet af et påbud efter § 29, stk. 1, 2 eller 4, og disses nære pårørende, der vil kunne klage over et påbud eller implementeringen af et sådant påbud.

Det vil alene være personer med ophold eller bopæl på en behandlings-, pleje- eller omsorgsinstitution m.v., og disses pårørende, der vil kunne klage. Det forudsættes, at almindelig færden ikke vil være omfattet af begrebet ophold.

Ansatte eller personer med et tjenesteligt ærinde vil ikke kunne klage.

For så vidt angår definitionen af nære pårørende henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 29.

Der vil alene kunne klages over påbud eller implementeringen af disse, der vedrører restriktioner for eller forbud adgangen til eller brugen af personers bopæl eller opholdssted, som udgør den pågældendes eget hjem. Der vil ikke kunne klages over restriktioner for eller forbud mod adgangen til eller brugen af fællesarealer eller lignende.

Med det foreslåede § 61, stk. 1, 2. pkt., foreslås det desuden, at Ankenævnet for Besøgsrestriktioner i sin virksomhed skal være uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Bestemmelsen betyder, at hverken sundhedsministeren, Sundhedsministeriet eller andre vil have instruktionsbeføjelse over nævnet i forhold til nævnets sagsbehandling eller afgørelse af de konkrete sager.

Efter den foreslåede ny affattelse af lovforslagets § 61, stk. 2, 1. pkt., påser Ankenævnet for Besøgsrestriktioner, om betingelserne for påbuddet er opfyldt, og om implementeringen heraf er i overensstemmelse med påbuddet.

Efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., kan Ankenævnet for Besøgsrestriktioner afvise sagen uden realitetsbehandling, tiltræde eller omgøre påbud eller implementering af påbud, eller hjemvise sagen til fornyet behandling.

Der vil efter bestemmelsen kunne træffes afgørelse om at afvise sagen uden realitetsbehandling, hvis klagen indgives efter den foreslåede frist på fire uger, jf. det foreslåede § 63, stk. 1, eller hvis der klages over påbud og implementering af påbud, der ikke kan påklages.

Hvis ankenævnet tiltræder et påbud eller implementeringen heraf, vil påbuddet eller implementeringen stå ved magt.

Med omgørelse forstås for det første, at ankenævnet kan ændre selve påbuddet, f.eks. at påbuddet skal omfatte andre forhold, eller ændre implementeringen af påbuddet, f.eks. for at bringe implementeringen i overensstemmelse med påbuddet. Ved ændring kan ankenævnet ændre påbuddet til lempeligere eller mere strikse restriktioner eller forbud. For det andet forstås ved omgørelse, at ankenævnet kan ophæve selve påbuddet. Ankenævnet vil ikke kunne ophæve selve implementeringen, idet en sådan ophævelse vil kunne være i strid med et påbud.

Hvis sagen hjemvises til fornyet behandling, vil Styrelsen for Patientsikkerhed på ny skulle vurdere, om der er grundlag for at træffe en ny afgørelse om meddelelse af et påbud.

Med stk. 2, 3. pkt., foreslås det endvidere, at Ankenævnet for Besøgsrestriktioner i de sager, hvor det påklagede påbud er ophævet, kan udtale, om betingelserne for påbuddet var opfyldt, da påbuddet blev indført, og om den efterfølgende implementering var i overensstemmelse med påbuddet.

Det bemærkes endvidere, at sundhedsministeren har stillet et ændringsforslag, hvorefter påbud efter § 29, stk. 1, 2 og 4, skal efterprøves af Styrelsen for Patientsikkerhed henholdsvis 3, 10, 20 og 30 dage efter, at

påbuddet er meddelt, for at påse, om betingelserne for påbuddet fortsat er opfyldt. Såfremt dette ændringsforslag vedtages, vil denne efterprøvelse gælde sideløbende med ankenævnets kompetence.

Efter den foreslåede nyaffattelse af § 61, stk. 3, har klager til Ankenævnet for Besøgsrestriktioner ikke opsættende virkning.

Det betyder, at et påbud eller implementeringen heraf ikke som følge af indgivelse af klagen vil blive suspenderet eller blive sat ud af kraft.

Efter den foreslåede nyaffattelse af § 61, stk. 4, kan afgørelser fra Ankenævnet for Besøgsrestriktioner ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen betyder, at ankenævnets afgørelser ikke vil kunne påklages til eksempelvis Sundhedsministeriet. Det gælder formelle spørgsmål, herunder sagsbehandling, såvel som materielle spørgsmål, herunder nævnets skøn og regelfortolkning.

Efter den foreslåede ændring af lovforslagets § 61, stk. 5, stiller Styrelsen for Patientklager sekretariatsbistand til rådighed for Ankenævnet for Besøgsrestriktioner.

Det betyder, at Styrelsen for Patientklager vil modtage, oplyse og forberede sagen til nævnets behandling og afgørelse.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 61, stk. 6, fastsætter sundhedsministeren efter forhandling med Ankenævnet for Besøgsrestriktioner dettes forretningsorden, herunder regler om formandens adgang til at træffe afgørelse i sager, der ikke skønnes at give anledning til tvivl. Nævnet kan træffe beslutninger ved møde, telefonmøde og videomøde og skriftlig procedure.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 62, stk. 1, består Ankenævnet for Besøgsrestriktioner af en formand, en næstformand og seks beskikkede medlemmer.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 62, stk. 2, 1. pkt., udpeger sundhedsministeren nævnets formand og næstformand, der begge skal være dommere, og beskikker de seks medlemmer efter indstilling fra Danske Patienter, Danske Handicaporganisationer, Ældre Sagen, Lægeforeningen, FOA og Advokatrådet. Efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., beskikkes der ét medlem efter indstilling fra hver organisation. Efter det foreslåede stk. 2, 3. pkt., beskikker sundhedsministeren efter samme fremgangsmåde stedfortrædere for medlemmerne, ligesom ministeren efter samme fremgangsmåde udpeger en næstformand og stedfortrædere for medlemmerne

Det bemærkes, at udpegningen sker i overensstemmelse med retsplejelovens § 47 a, stk. 3, hvorefter udpegningen af en dommer som medlem af et offentligt eller et privat råd eller nævn, som medlem af en voldgiftsret eller til anden tvistløsning uden for domstolene skal foretages af vedkommende retspræsident eller af en anden dommer, som en retspræsident har bemyndiget hertil. Det forudsættes således, at sundhedsministeren retter henvendelse til Domstolsstyrelsen med anmodning om at få udpeget en dommer.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 62, stk. 3, 1. pkt., beskikkes nævnets medlemmer for en periode af 2 år. Det betyder, at nævnet medlemmer som udgangspunkt er beskikket i 2 år. Genudpegning og genbeskikkelse kan efter det foreslåede stk. 3, 2. pkt., finde sted. Det betyder, at det beskikkede medlem efter udløbet af den oprindelige beskikkelsesperiode kan genbeskikkes. Udtræder formanden, næstformanden eller et medlem i perioden, sker udpegning af ny formand eller ny næstformand, eller beskikkelse af nyt medlem for den resterende del af perioden, jf. det foreslåede stk. 3, 3. pkt. Det betyder, at det medlem, der beskikkes i stedet for det medlem, der udtræder, alene beskikkes for den periode, som

er resterende for de udtrædende medlem. Formanden og medlemmer af nævnet, der ikke udfører hvervet som led deres tjenestelige arbejde, ydes efter det foreslåede *stk. 3, 4. pkt.*, vederlag og godtgørelse for befordring i lighed med ikke-statsansatte, der modtager særskilt vederlag.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 62, *stk. 4*, sammensættes Ankenævnet for Besøgsrestriktioner af formanden eller næstformanden og de seks beskikkede medlemmer ved afgørelsen af sager. Det betyder, at enten formanden eller næstformanden eller disses stedfortrædere skal være til stede ved nævnets behandling af sager. Det betyder også, at alle nævnets øvrige seks medlemmer eller disses stedfortrædere skal være til stede ved nævnets behandling af sager.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 62, *stk. 5*, drager ankenævnet selv omsorg for sagens oplysning og træffer bestemmelse om tilvejebringelse af eventuelle yderligere oplysninger, herunder sagkyndige erklæringer. Det betyder, at ankenævnet vil være omfattet af det såkaldte officialprincip, der indebærer, at ankenævnet vil have ansvaret for at oplyse en sag tilstrækkeligt, inden nævnet træffer afgørelse.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 63, *stk. 1, 1. pkt.*, skal klager indgives inden fire uger efter ophævelse af et påbud eller af restriktioner implementeret på baggrund af påbud efter § 29, *stk. 1, 2 eller 4*. Ankenævnet for Besøgsrestriktioner kan se bort fra en overskridelse af klagefristen, hvis særlige grunde taler herfor.

Bestemmelsen betyder, at klageadgangen skal benyttes senest fire uger efter, at Styrelsen for Patientsikkerhed har ophævet et påbud, eller fire uger efter ophævelse af restriktioner, som er implementeret på baggrund af et påbud.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 63, *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, skal klager omfattet af § 61, *stk. 1*, indgives til Styrelsen for Patientklager ved anvendelse af den digitale løsning, som Styrelsen for Patientklager stiller til rådighed (digital selvbetjening), ligesom klager, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Styrelsen for Patientklager, jf. dog *stk. 3*. Det betyder, at klager, som udgangspunkt, jf. dog det foreslåede *stk. 3*, vil skulle indgives digitalt, og at Styrelsen for Patientklager afviser klager, der ikke indgives på denne måde. Bestemmelsen betyder endvidere, at Styrelsen for Patientsikkerhed vil have pligt til at stille en løsning til rådighed til indgivelse af klager.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 63, *stk. 3, 1. pkt.*, skal Styrelsen for Patientklager, hvis det finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at klageren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, tilbyde, at klagen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter *stk. 2*. Bestemmelsen betyder, at Styrelsen for Patientklager vil skulle sikre, at personer, som f.eks. på grund af alder, handicap eller fritagelse for digital post ikke er i stand til at anvende den digitale løsning, som styrelsen stiller til rådighed, skal have mulighed for at klage på anden vis.

Efter det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, bestemmer Styrelsen for Patientklager, hvordan en klage omfattet af *1. pkt.* skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt. Det forudsættes, at styrelsen i den forbindelse fastsætter rimelige krav til indgivelse af en klage i en sådan situation.

Efter den foreslåede nyaffattelse af lovforslagets § 63, *stk. 4*, anses en digital klage for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Styrelsen for Patientklager.

Bestemmelsen, som har betydning for den foreslåede frist for indgivelse af klager, betyder, at klagefristen vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor Styrelsen for Patientklager har modtaget klagen.